

TANÚSÁG

A nagymarosi Szent Márton Plébánia lapja

***Nagy volt a váltságdíjatok!
Dicsőítsétek meg tehát Istent testetekben!***
1Kor 6,20

TARTALOM

Húsvéti úton...	1	Ima-katekézis harmadszor	9	Könyvajánló	13
Nagy volt a váltságdíjatok.	2	Házasság hete beszámoló	10	Feladatom van a mostban	14
Számodra mit jelent?	3	Csillagösvényen –		Cserkészet – A kezdetek	15
Pálos kolostorok		Bőjte Csaba Nagymaroson	11	Cyerekeknek	16–17
a Dunakanyar környékén	4	A karitászfogadalom		Krónika	18
„Mégis” ember	6	a szívben van!	12	Teremtésvédelem	19–20
Én nézem Őt, és Ő néz engem	7	A helyes szeretetről	12	A csend ölel át és a szeretet	20

HÚSVÉTI ÚTON...

Mit jelent a húsvét számunkra? Kérdezzük meg önmagunkat! Nekem valamikor a húsvét a kálváriát, az ártatlan Jézus mérhetetlen szenvedését, az Istenember megalázását, megkínzását és kereszthalálát jelentette. Mindig volt benne valami nagyon nyomasztó és elszomorító, valami, ami a tavaszi természet megújító hatásával ellentétes volt,

és amit még a húsvétvasárnap sem tudott feloldani. A természet minden tavasszal átéli a növények, a fák csodálatos megújulását, és akkor valami mindig megszakadt bennem Krisztus kereszttje láttán. De ma már tudom, hogy Jézus egész élete és tanítása az önfeláldozó szeretetről szól, aminek eredménye az örök megújulás

tavasza, az örök élet! Egészen másképpen látom már a húsvéti ünnepeket, ez az élet győzelmi ünnepe a halál felett. Az emberiség történetében akkor először fordult elő az a nagy csoda, hogy valaki a halottaiból föltámadott, és mint azok a halott fák tavasszal, úgy Ő is újra életre kelt. Meghalt értünk szeretetből, hogy megmenten minket a reménytelenségtől. A föltámadás egyben hitelessé is tette minden tanítását és szavát, amely a szeretetről szól.

Induljunk mi is a béke, a szeretet, az emberi önfeláldozás húsvéti útján, vegyük fel másokért a keresztet, és szabad akaratom döntése alapján csatlakozzunk életünkkel Jézus áldozatához, és így a feltámadáshoz is! „Én vagyok az út, az igazság és az élet. Én vagyok a feltámadás és az élet. Ha valaki utánam akar jönni, tagadja meg magát, vegye föl keresztjét és kövessen engem” – mondta.

A húsvéti feltámadás a szeretet győzelmének az ünnepe a halálon. „Őt a mi vétkeinkért szúrták át, és a mi bűneinkért törték össze, mégis az ő sebei által gyógyulunk meg”, és fogunk feltámadni. Ő jött és magára vette mindannyiunk bűnét, és mindannyiunk részére szabadságot hozott. Megkínzották és keresztre feszítették, és ő alázatos volt, „nem nyitotta ki száját, mint a bárány, melyet leölésre visznek, elnémul”, és nem szidott senkit sem. Ő csendesen van. Mert tudja, az Atya vele van. Ő mondta: „Amint engem küldött az Atya, úgy küldelek én is titeket. Hirdessétek az örömhírt, tanítsatok mindenkit a békére és a szeretetre, ahogyan én tanítottalak bennete-

ket, és még az ellenségeket is szeressétek! És én veletek vagyok minden nap, a világ végéig.” Azokat, akik hisznek bennem, és általam cselekszenek, jelek fogják kísérni: „ha betegekre teszitek a kezüket, azok meggyógyulnak.”

Te ma kinek a vállára teted a gyógyító, vigasztaló kezedet? Kit öleltél körül az Istentől fogant szeretettel? Kire árasztottad ki az Isten békéjét? Szelíd mosollyal kit vigasztaltál meg? Kiben láttad meg az Isten fiát? Kinek hirdetted az örömhírt, az Isten megbocsátó szeretetét?

Évekkel korábban valaki egyszer megkérdezte tőlem: “Mondd, hogyan lehetne hétköznapi nyelvre lefordítani Jézus tanítását, amit még én is megértek, mint egy nem hívő ember?” Csak hebegtem- habogtam. Bizony ezt nehéz megfogalmazni. De ma már úgy érzem, hogy tudok erre a kérdésre válaszolni: “Amikor valakinek szüksége van rád, legyen ott a segítő kezed, amibe belekapasz- kodhat, amit idejében el tud kapni, és amikor neked van

szükséged rá, legyen ott valakinek a keze, amit el tudsz kapni!” Szerintem erről a szeretetről szól Jézus egész élete és tanítása! Ez a húsvét lényege: a szeretet erősebb a halálnál. Ez az örömhír nekünk, mint a természetnek a tavasz. Isten él és életet ad! Áldott ünnepet!

Csáki Tibor

Klaus Hemmerle HÚSVÉTI SZEMEK

*Húsvéti szemeket kívánok magunknak,
melyekkel képesek vagyunk
a halálban meglátni az életet,
a bűnben a megbocsátást,
a megosztottságban az egységet,
a gyötrelemben a ragyogást,
az emberben az Istent,
és Istenben az embert,
magamban Téged!*

Előszó

A nagybőjti idő arra hív, hogy kicsit lelassítsunk. Ha megállunk, meg tudjuk figyelni az éledő természetet. Tapasztaljuk a nap egyre erősödő melegét, halljuk a madarak csicsérgését, látjuk a kis rügycet a fák, a kibújó tavaszi virágokat. Szinte érezni lehet a teremtett világot éltető Isten erejét. A külső megújulás a belső megújulást hívhatja életre bennünk.

Tibor atya írásában olvashatjuk, hogy Jézus önmagát feláldozó szeretete, – mely a húsvéti eseményekben teljeseedik be, – „az élet győzelmi ünnepe a halál felett. Az örök megújulásra hívó tavasz.”

A szentségimádás lehetőségét ünnepeelve arról kaptunk tanítást, hogy ha oda-megyünk az Úr elé és elcsendesedünk, meg tudjuk hallani az Ő hangját. Ő erőt, békét, örömet tud adni. Szent Lelkével megérint, inspirál, vigasztal.

Igaz, a mindennapok sűrűjében nem könnyű megállni, egymásra és Istenre figyelni a mindig sok tennivaló, az innen is, onnan is érkező terhelő hatások között, de talán mégis érdemes. Ha a történések mögé nézünk, láthatjuk, hogy minden min-dennel összefügg és egy kis lépés is sokat tud jelenteni, pedig most szinte észre sem lehet venni. Egységben vagyunk a jövő nemzedékeivel, és egységben azok-kal, akik már a világ megdicsőült oldaláról néznek vissza ránk, és figyelik, hogy a jelenkor embere, Te meg én mit teszünk hozzá ahhoz, hogy az élet itt és most szebb legyen, jobb legyen, hogy a mennyország, - Jézus jelenlétének birodalma, - megvalósuljon azon a kis talpalatnyi létezőn, ahol vagyunk, benned, bennem, közöttünk.

Miklós atya így tanít minket: „Ahol élünk, és ahogy élünk, annak az a felelőssége, hogy bennünk és általunk Istent tapasztalhassák meg a környezetünkben élő embertársaink.”

Zoller Andrea

„Nagy volt a váltságdíjatok. Dicsőítsétek meg Istent testetekben!”

(1Kor 6,20)

Előtte pedig ezt olvassuk: „Testetek a bennetek lakó Szentlélek temploma”.

A megtestesülés csodálatos titkát ünnepeltük karácsonykor. A láthatatlan (felfoghatatlan) Isten, Jézus Krisztus személyében érzékelhető-látható módon megmutatta magát. Isten emberi testet öltött Mária fiában. „Láthatóan megjelent köztünk a láthatatlan Isten” (karácsonyi miseszöveg). Ez az evangélium-örömhír első része. Ennek folytatása pedig az az isteni szándék, hogy mi is befogadjuk isteni életét, a mi konkrét emberi életünkbe, testi-szellemi valónkba. Ugyancsak a liturgia nagyszerű fogalmazása szerint „csodálatos csere révén miénk lett isteni és örök élete”. A befogadás, az „újjászületés” a keresztiségben valósul meg. Személyes hittel válaszolunk Isten meghívó szeretetére, és elköteleződünk az „istengyermeki életre”. Húsvétra készülve minden évben megújítjuk a fogadalmunkat, szent esküvel. A nagyböjti „gyakorla-

tek mindig készen rá, hogy mindenkinek megfeleljetek, aki csak kérdezi, hogy mi az alapja reményeteknek. De ezt szelíden, tiszteletet tanúsítva és jó lelkiismerettel tegyétek, hogy akik Krisztusban való szép életetek miatt elhíresztelnek benneteket, a rágalmaikkal szégyenben maradjanak.” (1Pét 3,15–15) Ezek a gondolatok egybecsengenek Pál apostol mondatával, hogy „dicsőítsétek meg Istent testetekben”. Ez azt hangsúlyozza, hogy az életünk, a maga konkrét valóságában tanúskodjon a „krisztusi-keresztény” létünkről, és általa az Úristen szeretetéről. Ez a tanúságtétel lényege.

Amikor Szent Pál ennyire konkrétan testi valónkról beszél, ez a látható-tapasztalható jelenlétünkre utal. A beszédünkre, a mosolyunkra, a kézfogásra, a köszönésünkre, megjelenésünkre, öltözködésünkre, viselkedésünkre és mindenképpen a tetteinkre. Szent János apostol az evangéliumának bevezetőjében is így fogalmaz: „az Ige testté lett és közöttünk élt”. (Jn 1,14)

Jézust látták, hallották Kafarnaumban, a Genezáreti tó partján, Jeruzsálemben és mindenütt, ahol tanított, ahol beszélt. Megérinthették, asztaluknál megvendégelhették, látták velük együtt sírni Betániában Lázár halálakor.

Szent János apostol első levelében, amit gyakran szoktam idézni, összekapcsolja Isten megtapasztalását Jézus Krisztus személyében a mi tanúságtételünk felelősségével. „Istent soha senki nem látta. Ha szeretjük egymást, bennünk marad az Isten és szeretete tökéletesen lesz bennünk.” (1Ján 4,17)

Ahol élünk, és ahogy élünk, annak az a felelőssége, hogy bennünk és általunk Istent tapasztalhatassák meg a környezetünkben élő embertársaink. Az Úristen bizalmát élvezzük, „aki titeket hallgat, engem hallgat”. (Lk 10,16) Nagy volt az ára ennek a kiváltságunknak. Húsvétra készülve Jézus keresztjére tekintünk. Ez a legnagyobb szeretet bizonyágtétele. Az életét áldozta fel értünk,

hogy mi Isten gyermekeivé, szeretetének megjelenítőivé, képviselőivé lehessünk.

Megdicsőíteni Istent! Ott, ahol élünk, úgy, ahogy mi vagyunk Krisztus képmásai. Egészen konkrétan: huszonevesen, szerelmes fiataloként, felnőtt apaként, a saját munkahelyünkön, testi fogyatékoságunkkal, szép énekhangunkkal, tehetséges sportolóként, gyermekeit nevelő anyaként, friss nyugdíjas nagymamaként, ágyban fekvő betegként, vállalkozóként, orvosként, bolti eladóként, aki én vagyok itt és most. Itt és most vagyok Isten szeretetének közvetítője, Isten bizalmasa, Krisztus barátja, Titok-

tainknak” ez a tulajdonképpeni értelme. Az imádság, a böjt, az önzetlen szeretetszolgálat valójában „ellenőrzése” a keresztiségi-keresztényi lét komolyságának. Testi valóságban szeretnénk megjeleníteni Istent, ahogy erre Jézus Krisztus példát adott.

Gyakran szoktam idézni Szent Péter apostol első levelét, amelyben ezt írja: „Éljetek szép életet a pogányok között, hogy lássák jótetteiteket és látogatása napján majd magasztalják az Istent” (1Pét 2,12) Később pedig: „legye-

Ivanka Demchuk (Resurrection)

zatos Testének, az Egyháznak tagja. Ez jut eszembe, amikor Pál apostol leveleit olvasom. „Ti Krisztus teste vagytok, s egymásnak tagjai” (1Kor 12,27) vagy „Akár mondtok, akár tesztek valamit, tegyetek mindent Urunk Jézus nevében és így adjatok hálát Istennek, az Atyának!” (Kol 3,17) – hozzáolvasva ugyanennek a levélnek a 3. fejezet 18. versétől a 4. fejezet 6. verséig.

Az életünk, tetteink hitelesítik vallásosságunk őszinteségét, Krisztushoz tartozásunkat. „Úgy világítson a ti világosságotok az embereknek, hogy jótetteiteket látva dicsőítsék Mennyei Atyátokat.” (Mt 5,16)

Számodra mit jelent? Az ökumenizmus

Természetességet elsősorban. Az ökumenizmusba bele születtem. Édesanyám református volt, édesapám katolikus. Mi testvéremmel katolikusok lettünk, de időnként elkísértem édesanyámat a református templomba is. Talán emiatt se volt nehéz vagy idegen evangélikus férjemmel megismerkedni, majd mellette elköteleződni.

Az ökumenizmus számomra a református édesanyámmal és az evangélikus férjemmel való mély kapcsolatot jelentette és jelenti.

Mielőtt Gáborral összeházasodtunk, sokszor mondta, hogy több köt össze bennünket, mint ami elvlaszt: keresztények vagyunk. Ugyanaz az Isten, ugyanaz a Krisztus és ugyanaz a Lélek. Ezek az alapokon kezdtünk. Meghatározó élmény volt a nagymarosi templomban kötött esküvőnk, ahol katolikus pap és evangélikus lelkész is áldását adta ránk, és a család katolikus és evangélikus része is együtt örült velünk. Ajándék volt pár éve egy húsvétvasárnapi hajnali istentisztelet is a Budavári Evangélikus Templomban, ahol ugyanazok a dallamok és meglepően hasonló liturgia keretében ünnepeltük a feltámadást. Amit mi szombat este a sötétben gyújtott gyertyákkal átélhetünk, ott vasárnap kora hajnalban a sötét éjszakából felkelő nap szimbolikájával érthetjük meg a feltámadást.

És még mit jelent számomra az ökumenizmus?

Ebben a tudatban kezdjük minden napot nagyböjten, de utána még inkább! A reggeli imánkban kérjük: Uram! Mit vársz ma tőlem? Hogyan tudlak téged megjeleníteni a szavaimmal, a mások iránti figyelmemmel, az együttérzésemmel, az értük áldozott időmmel, az értük mondott imáimmal, az önzetlen segítségnyújtással, egyáltalán a jelenlétemmel, a találkozásaimmal? Uram! Légy ma is velem, légy bennem Szentlélekként! Amen.

Beer Miklós
nyugalmozott püspök atya

Nehézségeket is. A gyerekek minek legyenek keresztelve? Hova járunk templomba? Mit adunk tovább a gyerekeinknek?

Végül négy gyermekünk közül kettő katolikus, kettő evangélikus keresztiségben részesült. Sokak aggálya és értetlenkedése mellett döntöttünk így. Mára nagyobb gyerekeink kérdezik már, hogy mire volt jó ez? És az a válasz született meg belül, hogy a családban mi éljük az egyház szétszakítottságát, és így járjuk az utunkat. És ez nem jár mindig örömmel, egyáltalán nem olyan könnyű, mint indulásnál éreztem. Sok kérdés még megválaszolatlan. A családban mi a szétszakadt egyház miatti nehézségekben talán Jézus fájalmát is átéljük. A szétszakadt, - házasságunk igenje által mégis kicsit újra egyesült egyház életét is jelenti nekem az ökumenizmus.

Hiszem, hogy mi ezt feladatunk kaptuk, beleállni, élni a közös hitet a közös imádságok által.

Végezetül álljon itt az evangélikus istentisztelet elbocsátás szövege, melyet a legkisebb közösségünkben, a családban is igyekszünk élni: „Tanúskodjatok az Úr szeretetéről! Megízleltétek a bűnbocsánat örömét, építétek hát az emberi közösséget megbocsájtással és áldozatos szeretettel.”

Kosztráné Zoller Judit

Pálos kolostorok a Dunakanyar környékén 3.

SZENTLÉLEK BENEDEK VÖLGYÉBEN

Pilisszentlélek békés hegyvidéki világa a jelenkorban egy filmsorozattól és a hozzá fűződő bulvárhírektől hangos. A falu kétes értékű hírneve sajnos elnyomja azt a sokkal értékesebb információt, hogy a települést övező erdőség egy középkori romot rejt. A pálos rend második „hivatatos” kolostorának különleges maradványait.

A magyar földön is gyökeret verő kereszténységben a lelki buzgóság egyeseket az elvonult, imádságos remeteéletre sarkallt, akik az első kétszáz évben egymástól függetlenül, kóborló, szabályozatlan életet éltek. Először a magyar egyház regionális vezetői szintjein vetődött fel, hogy nem feltétlenül jó ez így, hiszen a jó szándékú, de teológiailag képzetlen remeték könnyen a meg-megújuló eretnekmozgalmak áldozatául eshetnek. Így az ország némely pontján, már Boldog Özséb fellépése előtt is regulát és tisztességes lakóhelyet biztosítottak számukra. Ilyen volt például Bertalan pécsi püspök 1225-ös kezdeményezése a Jakab-hegyi remeték összegyűjtésére és életük szabályozására.

Özséb szerepe először csak a Pilis, hasonlóan kallódó, jámbor lelkeinek összetételére terjedt ki, de mivel a tatárjárás után kivérzett országnak nemcsak fizikai, gazdasági, hanem lelki újjászületésre is szüksége volt, minden jel szerint királyi igény is lehetett, hogy Magyarország ügyeinek egy pusztán hazai alapítású, vezeklő, imádkozó rend legyen szószólója Isten előtt. Így történhetett, hogy az egyházigazgató Özséb terve a remeteléhez a legmagasabb szintű támogatást élvezte, és szándékai fokozatosan országos léptékű törekvéssé váltak, azaz ne csak az addig is létező remetecsoportok csatlakozzanak a Pilisből indult kezdeményezéshez, hanem minél több új közösség is létrejöhessen a rendde szerveződés útján elinduló társuláshoz.

Ennek az útnak egyik állomása volt a pilisszentléleki kolostor alapítása. Boldog Özséb a hagyomány szerint IV. Bélával egy évben, 1270-ben tért meg örök égi otthonába. E világon hagyott testvéreinek élére ekkor Benedek perjel választották meg. Gyöngyösi Gergely, a késő középkori rendi krónikás szerint Benedek személyes jóbarátja volt a királynak, aki néhány évvel halála előtt (az 1260-as évek második felében) egy pilisi birtokot adományozott a perjelnek. Az egyháztörténet kutatói bizonytalanul fogadják ezt az adatot, de annak már okleveles nyoma van, hogy

IV. László király 1287-ben egy Benedwelgh nevű helyet (amit „Benedek-völgye”-ként szokás feloldani) adományozott a pálosoknak, az ott lévő vadászkastéllyal és a hozzá tartozó birtokkal.

A pálosok itt templomot szenteltek a Szentlélek tiszteletére és a kastélyt birtokba vették, amit a közeli Szent Kereszt monostorból (ma Klastrompuszta) népesítették be testvérekkel.

Állítólag a falak között 1323-ban Károly Róbert is megfordult, hogy ott a rendház alapító oklevelét meg-

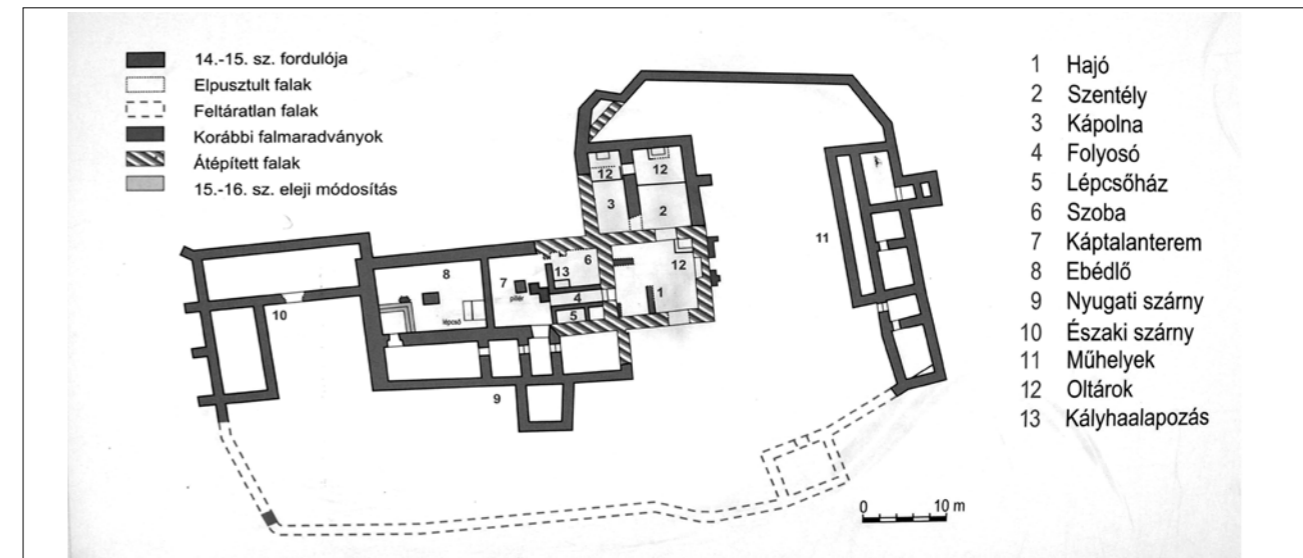

erősítse. Nagy Lajos az 1378-as év nagyhatét itt töltötte, a korábbi adományokat újabakkal bővítette és bejáratta a birtok határait. A okmány külön érdekessége, hogy megemlíti egy Ó-remetehely nevű területet, amiből látható, hogy a környék remete-hagyományai már akkor is régi időkbe nyúltak.

A rendház gyarapodása a 15. században is folytatódott egészen a török hódoltságig. A szentléleki pálosok birtoka volt például Pilismarót, Pilisszentkereszt és Pilisszentlászló. A klastrom ugyanarra a sorsra jutott, mint a többi társa; 1526-ban portyázó török csapatok a Pilist is végigpusztították, minden szerzetesnek menekülni kellett. Az épület 1526 és 1543 között elpusztult, a török uralom végével újraéledő rend ide már nem települt vissza.

A huszadik században több ízben is ásások zajlottak a romterületen, omladozó falait konzerválták, oltárát rendbe hozták és felszentelték, ahol rendszeresen szentmisén vehetnek részt az oda látogató hívők.

Ez a kolostor sem mentes a megválaszolatlan kér-

désektől, melyek a teljességgel szokatlan alaprajza miatt merülnek fel. A terület mérvadó kutatói (Benkő Elek, Lázár Sarolta) is szóvá tették, hogy szinte minden építészeti jellemzőjében eltér attól, ami kolostorra teszi a kolostort. Ha ránézünk az alaprajzra, nem lehet megmondani, hol van a templom, hol a kolostorépület. Nincs egyértelműen a lakószárnytól elkülönülő templomforma. Nincs normális hajó és szentély, nincs klasszikus értelemben vett apszis. Nincs meg a jellegzetes kolostornégyszög, az úgynevezett *kvadrum*, az annyira jellemző négyzetes belső udvarral, melynek oszlopokkal tagolt körfolyosója a kerengő. Vagyis a középkori szakraális téralakítás semmilyen jellemzőjével nem találkozunk. Az épület alaprajza csak arról beszél, hogy ez nem lehetett más, mint egy udvarház vagy vadászkastély. Ha a régészek nem találták volna meg az oltárpítmény alapozását, azt sem tudnánk, hol volt a szentély.

Felmerül a kérdés, hogy mindez miért volt így? Hiszen láttuk, hogy a kolostor királyi pártfogást élvezett, bővelkedett birtokadományokban, jövedelmekben. A közel 250 éves fennállása alatt lett volna alkalom, és lett volna miből fedezni az átalakítást egy megszentelt életet jobban szolgáló építménnyel.

Ma már a kortárs templomépítészetben elvesztette jelentőségét, de a középkori lelkiség a tartalom és forma

egységében vált teljessé és harmonikussá. Ez az igény tükröződik a szakraális téralakításban is, amely ugyanúgy hitvallás, teológiai tanítás és a legszentebb áldozatra fókuszáló liturgiai megfelelés, mint a benne zajló szentmise bármely eleme.

Mindezek fényében nagy kérdés, hogy az országban talán egyedülálló módon, a szentléleki monostorban ez miért nem valósult meg. Legalábbis a ma ismert romok ezt sugallják. De az tény, hogy a terület nincs teljesen feltárva, tehát előfordulhat, hogy amit eddig a kolostornak hittünk, az csupán egy nagyobb épületegyüttes kisebb része, és a lényegét még féltve őrzi a tisztást övező pilisi erdő.

Scheffer Miklós

IRODALOM

BENKŐ ELEK: *Udvarházak és kolostorok a pilisi királyi erdőben*, In medio regni Hungariae, MTA, Budapest 2015.

GALUSKA TÜNDE: *Szentlélek-monostor*, Esztergom-Pilisszentlélek <https://www.palosepiteszet.hu/budapest-es-kornyekenek-palos-kolostorai/pilisszentlelek/>

GYÖNGYÖSI GERGELY: *Arcok a magyar középkorból*, (ford. Árva Vince, Csanád Béla, Csonka Ferenc) Szépirodalmi kiadó, Budapest 1983.

HORVÁTH ISTVÁN – H. KELEMEN MÁRTA – TORMA ISTVÁN: *Komárom megye régészeti topográfiája – Esztergom és a dorogi járás*, Akadémiai Kiadó, Budapest 1979.

LÁZÁR SAROLTA: *Régészeti – állagmegóvási munkálatok a pilisszentléleki pálos kolostor romjainál*, In Komárom Megyei Honismereti Füzet, Tatabánya, 1987., 78–81.

SCHEFFER MIKLÓS: *Legenda vagy valóság? – Boldog Özséb személye Gyöngyösi Gergely rendtörténeti krónikájában és szerepe a Pálos Rend megalakulásában*, In Egyháztörténeti Szemle 2020/2., 21–39.

„Mégis” ember

Gondolatok a nagyböjti lelkigyakorlat kapcsán

Pál apostol börtönből írja a Filippiben élő közösségnek a levelét, mégis tele van örömmel, békével. Mi ennek a forrása? Erre keressük a választ nagyböjt folyamán. Gyökössy Endre: Mégis öröm c. könyve alapján haladunk hétről hétre. Az altemplom igazi katakomba volt számunkra, annak idején az öskeresztények is ilyen helyen találkoztak. Pál apostolnak egy megrázó igéjével kezdtük lelkigyakorlatunkat: „*Úgy viselkedünk, mint Isten szolgája: nagy türelmet tanúsítva a megpróbáltatásban, a szükségben, a szorongatásban; az Isten erejével, az igazság támadó és védő fegyverzetében, akár dicsőség, akár megszégyenülés, akár gyalázat, akár jó hírnév jut osztályrészül; mint család, mégis igazat mondók, mint ismeretlenek, mégis jól ismertek, mint akiket halálra szántak, mégis élnek, mint megkínzókat, de belé nem haltak; mint szomorúak, mégis mindig vidámak, mint szűkölködők, mégis sokakat gazdagítók, mint akiknek semmijük sincs, mégis mindenük megvan.*” (2Kor 6,4) Ha van igazi „mégis-öröm,” az az, amikor az ember növekszik. Ha megreked valaki, az szomorú. A növekedés pedig boldog öröm. Az élet nem ismeri a stagnálást,

nincs megállás. Vagy növök, vagy fogyok. Ha nem nősz, akkor fogysz, akkor mindig kevesebb leszel. Az agapében is lehet növekedni, mégpedig ismeretben és minden megértésben, illetve tapasztalatban. A megértésben növekedés akkor történik, amikor a szeretet-tapasztalattá lesz. Ez véd meg ugyanis az emberi élet legnagyobb veszélyeitől: a cinizmustól, a rezignációtól, a levertségtől. Aki nem mer tovább szeretni – mégis, még akkor is, annak ellenére is, hogy igaza van, – aki nem mer mégis újakezdeni, jót tenni, az visszafejlődik, cinikussá válik.

„Az emberek esztelenek, következtelenek és magukba fordulnak, mégis szeresd őket!

Ha jót teszel, megvádolnak, hogy önzés és hátsó gondolat vezérli cselekedeteidet, mégis tégy jót!

Ha sikeres vagy, hamis barátokat és igazi ellenségeket szerzel, mégis éri célt!

A jó, amit ma teszel, holnap már feledésbe megy, mégis tedd a jót!

A becsületesség s őszinteség sebezhetővé tesz, mégis légy becsületes és nyílt!

Amit évek alatt felépítesz, lerombolhatják egy nap alatt, mégis építs!

Az embereknek szükségük van segítségedre, de ha segítesz, támadás érhet, mégis segíts!

A legjobbat add a világnak, amid csak van, s ha verést kapsz cserébe,

mégis a legjobbat add a világnak, amid csak van!” (Kalkuttai Szent Teréz anyja)

Kockázatvállalás nélkül az életünk unalmas, üres rutinná válik. Megesik az is, hogy kudarcot vallunk. Éppen efféle kudarchelyzetekben van szükség az újakezdesre. Mégis! Mindig belső motivációra van szükségem, hogy újakezdhessenek. Ezt a motivációt csak akkor fedezhetem fel magamban, ha a múltat szemügyre vettem és megbékéltem vele. „Az újakezdes nem sikerülhet, ha a múlt feldolgozatlan konfliktusainak terhét magammal cipelem.” „Az elvarratlan lelki szálakban könnyű megbotlani” – írja Jókai Anna. Izaiás próféta gondolataival zárjuk lelkigyakorlatunkat: „*Ne gondoldj a régi dolgokra, és az elmúltakra ne ügyeljete! Ime, én újat cselekszem, most sarkad, talán nem tudjátok?*” (Iz 43,18) Köszönet minden résztvevőnek!

Csáki Tibor atya

ÉN NÉZEM ŐT, ÉS Ő NÉZ ENGEM

Nagymaroson már megszoktuk, hogy minden hétköznap nyitva van a templom, és az Oltáriszentség előtt imádkozhatunk. Ez azonban sok ember ragaszkodó szeretetét és áldozatvállalását is jelenti. Ennek az örömet ünnepeltük a mindennapos szentségimádás hetedik évfordulóján, február 11-én, ahol kedves vendégünk, Fábry Kornél püspök atya is velünk tartott.

„Minden forrásom belőled fakad”

Az Eucharisztikus Kongresszus jelmondatával nyitotta meg előadását Fábry Kornél püspök atya. Elmesélte, hogy 2008-ban Kaposfüredre került, ahol vágyott a mindennapos szentségimádásra, de először a fizikai adottságokat kellett előmozdítani. Gondoskodni kellett a fűtésről. 2011-ben megtörtént a templom teljes külső-belső felújítása, beleértve a hőszivattyús padlófűtést. A munkálatok végeztével Kornél atya megkérdezte a híveket, hogy mivel hálálhatná meg mindezt Jézusnak? Nyilván azzal, hogy minden nap ott vannak, használják a templomot. Ötvenhat ember vállalt fix időpontot, így hétfőtől péntekig elindulhatott a folyamatos szentségimádás. A templom evangelizáló templommá vált, mert folyamatosan nyitva lehetett. És hamarosan jöttek ennek és az Alphának a gyümölcsei is. Negyvenről négyszázra nőtt a templomba járó hívek száma. Ez egy kegyelemforrás volt. „Tizennégy olyan esetről is tudomásunk van, hogy elkecseregett, öngyilkosságot fontolgató ember betért egy egész napos szentségimádó kápolnába, és ez mentette meg az életét. Az a kérdés, hogy hiszünk-e abban, hogy ott maga Jézus van jelen? Ő úgy tud csodákat tenni, ha közel engedjük az embereket hozzá. A többit már maga Jézus teszi.” - mondta Kornél atya.

„2005-ben a kölni ifjúsági világtalálkozóra készítette el egy német hölgy a Szentségimádás Iskoláját. Ez szolgált alapul ahhoz, amit itthon 2017-ben elindítottunk. Ehhez megvan a résztvevők füzetje gyakorlati tanácsokkal, van könyv, és interneten is elérhető az iskola tizenkét előadásának video anyaga. Érdemes végigcsinálni.

Hogy mit is jelent a szentségimádás? Azt, hogy Jézus jelenlétébe helyezzük magunkat. Először meg kell tanulnunk elcsendesedni, hogy meg tudjuk hallani az ő szavát. Ha valamiben ötletre vagy segítségre van szükségem, vagy kérdésem van Jézushoz, a szentségimádás végére meg szoktam kapni a választ. Ihletet kapok Tőle, nagyon sok esetben inspirál. Érdemes felírni, sőt imává alakítani azt, ami ott eszünkbe jut. Vagy ha nehézségem van, azt is Jézus elé vihetem. Sokan félnek a csöndtől, mert ott találkozunk magunkkal is. Szembesülök az elakadásaimmal. Én minden szentségimádást felajánlok valamiért. Ahogy megérkezem, végiggondolom a napomat, ami addig velem történt, amíg el nem érkezek a jelen pillanatra. A legnehezebb a jelenben lenni. Minden kilégzésre kimondom gondolatban: „Jézus”. Jézus neve is már egy ima. Engedem, hogy ő cselekedjen. Ha elkalandozom, szépen visszaterelem a gondolataimat, hogy a közelében maradjak. Sokféle ima van, meg lehet próbálni többfélét is, de a csönd, a ráfigyelés adja azt a teret, amiben Ő szólni tud hozzánk. Van, amikor nehéz az ima, sőt áldozat, de ekkor is kedves Istennek, fel lehet ajánlani a nehézségeket is. Azt kell megtanulni, hogy kiüresítsük magunkat. Letesszük, leírjuk, amik feljönnek bennünk, átadjuk, és utána Jézus jelenlétébe helyezzük magunkat. Vannak pillanatok, amikor teljesen betölt Jézus jelenléte, mintha az örökkévalóság venne körül. Ez is csak akkor tud megvalósulni, ha erre időt és lehetőséget adunk Neki.”

A Laudate zenakar Szentlélek hívó imái és a püspök atya előadása után kiscsoportos beszélgetésben osztottuk meg saját tapasztalatainkat, majd két aktív szentségimádó testvérünk tanúságtételét hallgattuk meg. Átvonulva a templomba közös dicsőítésen, szentségimádáson, majd szentmisen vettünk részt. A szentmise végén Kornél atya megáldotta a szentségimádásban szolgálókat. Befejezés-ként a közösségi házban egy kötetlen beszélgetésen és agapén vehettek részt a jelenlévők. A beszélgetés során még néhány személyes kérdést intéztünk a püspök atyához.

Mit üzensz nekünk az elkövetkezendő hét évre?

Azt kívánom, - ha már a betegek világnapja van, - hogy a szentségimádás szeretete legyen fertőző, és az egész Dunakanyart járja át, hogy minél több helyen le-

gyen nyitva a templom, annak köszönhetően, hogy valaki mindig ott van, és imádkozik az Oltáriszentség előtt.

És mi a tapasztalatod a fiatalokkal?

Én azt látom, hogy a dicsőítő szentségimádás az, ami nagyon közel áll hozzájuk, gondolok itt akár a Cor et Lumen közösség szentségimádásaira, az mindig tele van, vagy akár a Forráspont alkalmaira. Az Emmánuel Község minden második szerda este tart ilyen a Ferenciek terén. Ezek mind vonzzák a fiatalokat. Azt látom, hogy a csend az még nem áll annyira közel hozzájuk, a csend egy olyan állapot, amit meg kell tanulni. Na, de én is ilyen voltam fiatalon, majd egyszer ők is ráéreznek a csendnek a szeretetére.

Neked mit ad a szentségimádás?

Igazából igyekszem minden nap eljönni szentségimádásra, nem mondom, hogy mindig sikerül. Most vannak imáim, amik közel állnak hozzám, ilyen a rózsafüzér mindennap a békéért, vagy a Szent Rita rózsafüzér a rákos betegekért. Szóval sok minden más is van, de a szent-

ségimádást továbbra is nagyon fontosnak tartom. Amit jelent nekem, az egy megpihenés Jézusnál. Ahogy Varga Laci püspök atya szokta mondani, „ez egy szent semmittevés Jézussal.” Gyakran ad ötleteket, válaszokat, és én engedem, sőt kérem is, hogy Ő formálja a szívemet.

JÉZUS KÖRÉ GYŰLVE

Az ünnep kapcsán Csáki Tibor plébános atya így vallott a mindennapos szentségimádással kapcsolatban.

Nagy ajándék számomra, hogy a plébánián ilyen élő imádkozó közösséget találtam. 2020-ban helyeztek ide, az emberek maszkban jártak, sokáig nem is tarthattunk nyilvánosan szentmisét. Ebben az időben is nagy erőforrás volt számunkra az Eucharisztiaiban köztünk levő Jézus. Az Eucharisztikus Kongresszus és Ferenc pápa tanítása nagy lendületet adott az imádkozó közösségnek. Szentségi katekézist tartottunk havi rendszerességgel. Megfogalmaztuk Ferenc pápa szavai nyomán a szentségimádásunk mottóját: „Nem csodálni, hanem követni!”

Az Eucharisztia mellett, Jézus ott rejtőzik az Igében, a testvéri közösségben, a felebarátban.

Örülök, hogy Jézus köré gyűlve Isten családja épülhet közöttünk. Nagyon fontosnak tartom, mint plébános, hogy a szentségimádás egyéni imádságai mellett legyenek közös találkozások. Így készültünk a hetedik születésnapra. A napi felelősök összehívták a szentségimádásban résztvevőket egy közös beszélgetésre, tapasztalatcserére, szeretetvendégségre. Nagy ajándék volt mindannyiunk számára Fábry Kornél püspök atya szentmiséje.

AZ ÚR GONDOSKODIK

Az előkészületek és a mindennapos szentségimádás világi felelőse Gávelné Hadi Bernadett. Dettivel arról beszélgettünk, mik voltak a kezdetek. Mi volt az elindítója, a motorja a mindennapos szentségimádásnak Nagymaroson?

Az Eucharisztikus Kongresszusra készülve 2016-ban Fábry Kornél atya ellátogatott Nagymarosra, és előadásával lelkesítette egyházközségünket, hogy próbáljuk meg a csütörtökönként már jól működő szentségimádásunkat több napra, akár minden hétköznapra kibővíteni. Akkor Gáspár István atya volt a plébánosunk. Ő biztatott mindenkit, hogy vállaljunk, szánjunk egy órát Jézusra a hetünkben. Varga László püspök atya is meglátogatott bennünket, az ő buzdítása is sokat jelentett. Felajánlottam a segítségem háttéremberként, aki táblázatba rendezem, koordinálok a szükséges dolgokat az elinduláshoz, működéshez. Csodálatos volt látni, ahogy a templomban kitett papíron egyre több név szerepelt, egyre kevesebb üres óra maradt. Bevallom, nem gondoltam, hogy minden időpont foglalt lesz a kitűzött kezdési napig. De az Úr gondoskodott róla! Azóta sokan megbetegedtek, meghaltak vagy életállapotuk megváltozott. Az ő időpontja-

ikra mindig kellett találni új szolgálókat. Valahogy mindig elrendezte az Úr – hetedik éve!

Hogyan érintette a mindennapos szentségimádást a Covid járvány időszaka? Hogyan sikerült újra indulni? Változott-e valami?

A Covid-járvány időszaka a jól beindult szentségimádási gyakorlatot is megtörte, de amint megnyíltak a templomok, alig vártuk, hogy találkozhatunk Jézussal. Az Eucharisztikus Kongresszusra készülve Csáki Tibor atya több közösségi szentségimádási formát is elindított. Nagy segítség volt, hogy a szervezés is közösségi lett. Minden napnak van egy koordinátora, aki összefogja az aznapi órafelelősöket, és segít a változások miatti szervezésben. A megújult szentségimádásunk gyönyörű ajándéka volt továbbá, hogy egy új szentségtartót is vásárolt az egyházközség a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus emlékére.

Mit jelentett számokra ez az ünnep?

120 meghívó levelet adtunk át személyesen azoknak,

akik az elmúlt hét év során a szentségimádásban szolgálatot vállaltak, akár órafelelősként, akár beugró emberként. Plakáton hívogattuk a helyi és a környező települések híveit is, bízván abban, hogy hátha máshol is sikerül „belobbantani a lángot”. A templomban a közös szentségimádás alatt egy hála-falon gyűjtöttük, hogy ki milyen kegyelmeket kapott ez alatt az időszak alatt. Nagy öröm volt látni a sok színes cetlit, a hálájukat megosztó meghatózott testvért. A zsúfolásig megtelt közösségi házunk és templomunk, az örömtől csillogó szemek és mosolyok, valamint az eddigi visszajelzések azt mutatják, hogy lelki megújulásra adott alkalmat ez az ünnep.

Te hogyan tapasztalod meg a Jézussal töltött idő gyümölcseit?

A szentségimádás számomra olyan feltöltődési pont, amely áthatja az egész életemet. Ahhoz, hogy elég jó feleség, édesanya, hitoktató, barát, közösségvezető..., ember lehessen, szükséges Jézussal személyesen is időt tölteni. Nehéz felmérni, hogy mik a konkrét gyümölcsök, hiszen a nagy dolgok csendben történnek. Mindenesetre

tény, hogy a hétköznapi miséken is szép számban vannak hívek, - idősek, fiatalok egyaránt, és a vasárnapi három misén is megtelik a templom, ahol jó látni a fiatal család-

dokat és a sok gyermeket is. Külön öröm, hogy több mint harminc ministráns szolgál a miséken. Tizenegy akolitus és áldoztató szolgál rendszeresen. Hálásak lehetünk ezért a sok kegyelemért, hiszen mindez az Úr ajándéka. Azt gondolom, hogy nálunk sokan szeretnek Jézus közelében lenni és ez nem véletlen – hiszem, hogy Ő folyamatosan hív, vár és megérint bennünket.

Zoller Andrea

A fotókat Kalászi György készítette

Ima-katekézis harmadszor

2024. január 14-én tartottuk harmadik Ima-katekézis délutánunkat a közösségi házban. Témánk ezúttal az istenismeret, szentháromságos szeretet volt. Alkalmunkat a templomban dicsőítéssel kezdtük, ahol kértük a Jóisten segítségét. Meleg tea és némi sütemény után Csáki Tibor atya bevezetőjét hallgattuk meg. Gáspár István atya gondolatai adták az alapot ahhoz, hogy kiscsoportokban feldolgozhatjuk a témát. Beszélgettünk arról, kinek milyen „pusztaságon” keresztül vezetett az útja Isten felé, sikerül-e a jelenben élnünk, valamint kinek milyen bevált módszerei, ötletei vannak arra vonatkozóan, hogy közelebb kerüljön az Úrhoz.

Elmaradhatatlan ajándéka volt az alkalomnak Halupka Gábor tanúságtétele. Mély gondolatai, őszintesége, nyitottsága bensőséges tette az est további részét. Áldjon meg az Úr érte! Nagyon köszönjük az összefogást, a kis

csapatot, akikre mindig számíthatunk, valamint azt a 50-60 résztvevőt, akik nélkül nem erősödhetne személyes hitünk.

Szeretettel várunk minden eddigi és új résztvevőt április 21-én, délután 16 órától a templomba, majd a közösségi házba!

Farkas Feri és Kriszti

KÖZELEBB EGYMÁSHOZ, KÖZELEBB ISTENHEZ

Házasság hete beszámoló

Idén a nagymarosi házasság hetét a hivatalosan meghirdetett hét előtt rendeztük meg, hogy a programok ne a nagybőjt kezdetére essenek, így lehetőséget adva arra is, hogy más országszerte megrendezett eseményekre is eljuthassanak az érdeklődők.

Témának a házasságunk istenkapcsolatát választottuk. A keresztény házasságban nem csak ketten vagyunk, hanem jelen van harmadikként az Úristen, aki szüntelen kegyelmével erősíti szövetségünket. Egy egyenlő szá-

rú háromszöghöz is hasonlítható, melyben ha két csúcshoz közeledik egymáshoz, úgy azok a harmadik csúcshoz is közelebb kerülnek: tehát, ha a házaspárok közelebb kerülnek Istenhez, egymáshoz is közelebb kerülnek; és ha az egymás közötti távolság csökken, az Istentől való távolság is csökken. Arra gondoltunk, milyen jó lenne ez a közeledés, hiszen: „bennünk a létra”, bennünk a lehetőség, bennünk a Szentlélek a szentség ereje által.

Minden évben kitalálunk valamilyen ráhangoló feladatot, amellyel kimozdíthatjuk a párokat a hétköznapokból. Aktivizálódhatnak, felfrissülhetnek, és előkészíthetik a szívüket, lelküket az újabb lendülethez, amelyhez reményeink szerint a házasság hete programjai is hozzájárulnak. Ötletünk ezúttal az volt, hogy nosztalgizáljunk egy kicsit; keressük fel bimbózó kapcsolatunk egy vagy több ikonikus helyszínét! Néha jó visszaneézni, hogy honnan is indult közös utunk, mitől is lobbant lángra a szerelmünk. Végignézni az együtt töltött időt, hogy milyen gyümölcsöt hozott eddig a házasságunk. Ha sikerült eljutni olyan helyre, ami legalább emlékeztet minket a kezdeti időszakra, készíthettünk egy szelfit: Ilyenek lettünk! Otthon pedig keresgélhettünk a régi (vagy nem annyira régi) fényképek között, hogy: Milyenek is voltunk? Hogy mindezekért hálát adhassunk, feladat volt még, hogy útközben térjünk be egy templomba, és imában is köszönjük meg a sok-sok ajándékot, amelyet kaptunk az évek során, vigyük Isten elé a nehézségeinket is, és kérjünk

áldást az elkövetkező időszakra. Ezt írásban megfogalmazva még egyszer az Úr Jézus elé is vihettük a hétfői esti dicsőítő szentségimádáson, amely az első közös programunk volt. Meghitt pillanat volt egészen közel letérdelni házastársunkkal az Oltáriszentség előtt.

Szerdára előadónak Janka Ferenc görögkatolikus atyát hívtuk meg, akinek az elmélkedéseit rendszeresen hallhatjuk a Vatikáni Rádióban. Janka Feri atya amellet, hogy egyházközséget vezet Veszprémben, és egyetemi teológiatanár, boldog házasságban él. Mély és bibliai alapokon nyugvó előadása Jézus jelenlétéről, a szeretet személyiségformáló erejéről, a bibliai emberképről, a szerelem-szeretet éresi folyamatáról, és a szülők és az Istenkép közötti kapcsolatáról szólt. Az elhangzottak megértését és szívbehatolását, különösképpen segítette versek és idézetek nagy átéléssel való előadása, amelyet gyakran alkalmazott Feri atya tanítása közben. Az est végén lehetőség volt az előadóval és egymással is kötetlenül beszélgetni tea és forralt bor mellett, hála Eriknek és felesé-

gének, akik elkészítették számunkra.

A záróesemény a szombat esti hálaadó szentmise volt, amelyben megújítottuk a házassági fogadalmunkat, és a végén Tibor atya minden párt áldásban részesített. Köszönjük a Laudate zenekarnak, hogy dicsőítő zenével ünnepélyessé és felemelővé tette ezt az évenkénti, házasságunkat megerősítő alkalmat.

A gyertyafényes vacsora a közösségi házban kapott ismét helyet, szépen megterített asztaloknál, finom ételek kíséretében. Jó hangulatban hallgattuk meg a párok elbeszélését a beküldött és levettített „régén és ma” készített képek kapcsán. Mesélhettünk a megismerkedésünkről, vagy a kapcsolatunk elejéről, esküvőnkéről. Minden pár hozhatott még valami kis tárgyat, emléket, amely számukra emlékeztetése tette azt az időszakot. Végül az „Egyszer volt...” játék keretében minden asztaltársaság írt egy rövid kis történetet, amely szintén hozzájárult a jókedvhez.

Reméljük, hogy minden résztvevő lendületet kapva el tudott indulni a létrán felfelé, – így egymás felé is! A következőkben pedig bátorítjuk azokat, akik az idén nem tudtak részt venni a programokon, hogy tegyenek a kapcsolatukért: bár az isteni kegyelem segít minket, de a lépéseket nekünk, magunknak kell megtennünk!

Hadi Péter és Kinga,
a HH Team nevében (Drobilich Janó és Zsófi, Horváth
Barna és Tünde, Láng András és Flóra)

CSILLAGÖSVÉNYEN

Újra Nagymaroson Bőjte Csaba ferences testvér

Március 17-én délután nagy örömünkre a plébániára látogat Bőjte Csaba testvér. A látogatása alkalmából megnézzük a 2004-ben hatalmas érdeklődés mellett bemutatott Csillagösvény című filmet, amely a Bőjte Csaba ferences szerzetes alapította Dévai Szent Ferenc Alapítvány történetét és tevékenységét meséli el. Azt a gyermekmentő munkát, amely több száz árva, vagy családból kihullt erdélyi gyermeknek adott otthont, iskolát, hitet. A film szereplői, Csaba testvér és önzetlen munkatársai segítenek visszatérni az Égi Ösvényre-amelynek végállomása a SZERETET, Isten Országa. Köszönetünket fejezzük ki Sárréti Anitának, aki segít a program megszervezésében.

Csaba testvér írásából idézünk egy részt:

Bátorítlak, hogy útra kelj!

A mi Urunk Jézus Krisztus jó nyugodtan üldögelhetett volna a Mennyei Atya jobbán, hogy onnan kommentálja a földi eseményeket, de ő nem ezt a kényelmes utat választotta, hanem eljött közénk, vállalta az emberi létet, annak minden gondjával, nehézségével, örömeivel. Bátran a földi pályára lépett! Gyerekkoromban emlékszem, ha egy-egy hokimeccs előtt a nagyfiúk azt mondták, hogy te nem játszatsz, csak ülj a kispadon, akkor mi végtelenül szomorúak, elkeseredettek voltunk. Sírtunk, hogy nem engedik, hogy játsszunk, pedig fent a pályán csak kék foltok, izomláz, és sokszor a vesztes csata miatti keserűség várt. Sírtunk, mert jó dolog a pályán lenni, játszani, még akkor is, ha a játék nehéz és kemény, vagy ha a vége a bukás vagy csúfos kudarc. Aztán felnőttem és rájöttem, hogy hihetetlenül sok pálya van, izgalmasabbnál izgalmasabb, de azt is látom, hogy hihetetlenül sokan, önként ott ülnek akár évekig a kispadokon. Folyik a terefe, közben okosan beszélnek, csevegnek, látszateletet éldegélnek. Szépek, épek, okosak, egészségesek, de nem merészkednek ki a pályára, csak pénzért hajolnak le. Ők azok, akik folyamatosan nézik, hogy mit írnak az újságok, mit mondanak a rádióban, mit mutat a televízió, és milyen pályázatokat írnak ki? Más dolgával törődve, a saját pályájukon egy lépést nem tesznek. Ők a kis adok emberei! Egy életünk van ezen a földön! Egyetlen lehetőség, és nem lenne szabad hagyni kiperegni értelmetlenül ujjaink

Fotó: Magyar Kurír

közül a napokat, hónapokat, éveket. Indulj el! Tanácstalan vagy? Hogy hol, melyik pályán van a te helyed? Hogy mit kell te csinálni, miért lenne érdemes odaadnod az életed? Nézz a szívedbe! Az Isten által szívedbe írt legszebb vágyaidban keresd a választ! Tiszta vágyaid vezetnek, jobb tanácsadóra úgysem leszel. Azt a lányt kell elvinned, ki számodra a legszebb, ki mellett érzed, hogy le tudnád hozni az égről a csillagot. És azt a hivatást válaszd, mellyel szebbet nem tudsz elképzelni magadnak. Az ibolya a maga kis kék szirmait bontja a fényre, sajátos létével hirdeti a teremtés csodáját. A napraforgó, ugyanannak a ragyogó fénynek a szerelmese, de létszímfóniája egészen más. Mindkettő kedves az Isten előtt. Te kell megtalálnod a pályádat! Egy biztos, arra születél, hogy hegyeket mozgass, hogy csodákat tegyél nagy-nagy alázattal. Életed az, hogy valamit a végtelen szépségből, jóságból, igazságból, szentségből láthatóvá tegy e földön. Igen, azért vagy a földön, hogy életed és munkád által felragyogjon a végtelen Isten ereje, bölcsessége, jósága, irgalma, szeretete. Mind-egy, hogy mit alkotsz, csodálatos festményt, zeneművet, virágos kertet, városokat összekötő utakat, vagy szép családi házat, melyet betölt gyermekeid vidám kacagása. Mindegy! Te döntesz, de döntsél és indulj el! Bátor elhatározással dobd ki a hálót, lépj rá ha kell a hullámokra. Ne félj! Kemény munkára, alkotásra, a világ továbbteremtésére született lényed hihetetlenül szívós, találékony, erős, magad sem gondolnád, hogy milyen csodálatos források fakadhatnak fel benned, ha útra kelsz. Az első lépéseid bizonytalanok lesznek, talán meg is torpansz, de te tudod, hogy egy igazi ember nem nyafog és nem siránkozik. Te nem tápos csirke vagy, hogy a napfénytől is megijedj és feladd a céljaidat, te a világot teremtő nagy Isten gyermeke vagy, csoda, kinek lépteit angyalok vigyázzák. Minden lépés nehéz, de neked tudnod kell, hogy az erőfeszítés új izmokat rak a csontjaidra. A kudarcok okosabbá tesznek és alázatosabbá. Mindenből tanulsz, bölcsőbb leszel, és óvatosabb, megfogod mások kezét, társakat keresel, tanácsot kérsz, elgondolkodsz. Megpihenhetsz, ha zihál a tüdő, de ne add fel, hidd el, haladsz! A kezdetben gyéren felcsillanó eredmények, a sikerek olyan édes ízzel töltenek majd el, melyek szárnyakat adnak a tovább haladáshoz.

Csáki Tibor plébános

A karitászfogadalom a szívben van!

Eltelt egy év és indul a következő. Januárban, mint minden évben fogadalmat tesznek, akik vállalják egy évre az aktív karitászmunkát.

Mit jelent a karitás (caritas) szó: irgalmasság, szeretet, jótékonyosság, kegyelem, megbecsülés, tisztelet. Talán mindenki kapcsolatba hozza a jótékonyossággal és valamilyen emberbaráti cselekedettel. Nagymaroson mit jelent a karitás és a karitászmunka, mire vállalkozik az, aki fogadal-

mat tesz? Elhatározza, hogy az adott évben segít, amikor és ahol tud, vagy éppen lehetősége van rá. Szépen hangzik a mondat, de így önmagában szinte semmitmondó.

A következő sorok elárulnak valamit a lehetőségekről, a váratlan vagy éppen a tervezett segítségnyújtásról és feladatokról, amik 2023-ban történtek a nagymarosi karításban.

Sajnos nehéz rendszeresen heti vagy havi karitás feladatokat végezni vagy összejönni, mert nem főállásban jótékonykodik az ember. Van, mikor az éjszaka közepén csengetnek és kérnek ételt. Van, mikor gyorssegélyre van szükség. Valakinek csak három napi tüzelője maradt január végén és még nem érkezett meg a tavasz. Néhány embernek egy jó szó, egy kis gondoskodás vagy ételcsomag jelent segítséget. Van, mikor fizikai munkára van szükség. A közös ima, amit elmondunk egymásért és másokért, éppen ez segít tenni egy lépést az Isten felé

vagy ilyenkor érezzük, hogy Isten lépett az ember felé.

Talán sokszor csendben vagy halkán dolgoznak a karitás tagok, és nem jutnak el mindenkihez, vagy nem sikerül mindent elvégezni, de amire indítja őket a lélek, azt jó szívvel teszik. Sokszor nincs konkrét útmutatás a feladatokhoz, mert amikor szükséges, akkor kell dönteni és elvégezni. Természetesen vannak tervezhető feladatok, amire tudunk készülni: ételcsomagok és meleg étel osztás. Zarándoklat és rászoruló gyermekeknek kirándulás, cirkuszlátogatás szervezés. A tüzelőprogramban résztvevők segítése. Van, mikor jut idő gyerekeket korrepetálni. 2023-ban sikerült kárpátaljai gyerekeket táboroztatni Nagymaroson, és anyagi támogatást kü-

deni Kárpátaljára. Idősek napjára programot szervezni. Karitás vásárt lebonyolítani. Adományokkal (krumplilakoma) gyerekek tanulását segíteni vagy angyalbatyuval karácsonykor örömet szerezni.

A nagymarosi Szent Rókus Karitás nevében köszönet minden karitás tagnak – névvel vagy név nélkül – minden imaért, minden adományért, minden támogatásért! Köszönet, hogy nyíltan vagy titkosan a karitásfogadalom ott van sok ember szívében!

Szeretettel, Péntek Attila

Tavaly megváltozott a számlaszámunk, az alábbi bankszámlára fogadjuk a támogatásokat.

Nagymaros Római Katolikus Plébánia
KARITÁSZ CSOPORT
10700323-74132191-51200002

A HELYES SZERETETRŐL

A karitásnak az a feladata, hogy „hivatásos szeretetet adó” legyen. A hétköznapi életben azonban ez nem olyan egyszerű. Számátalan dilemmát vet fel, hogy kinek segítsünk, mikor, hogyan. Többször előfordult, hogy szemrehányást tettek nekünk, hogy miért segítünk XY-nak, aki „nem érdemi meg”, vagy mit kezdünk a notórius, erőszakos kéregetőkkel, akik különféle trükkökkel próbálkoznak.

Ez indít arra, hogy elgondolkozzunk azon, hogy milyen a helyes szeretet. Földi viszonylatban erre nem tudunk

választ, kizárólag az isteni minta az, ami segítségünkre lehet. Mégpedig a szentháromságos Isten működésmódja, az Atya, a Fiú és Szentlélek különböző karaktere.

Az Atya, ő minden gyermekét szereti, mindenki fontos neki. Ismeri valamennyit és tudja azt is, ki miért olyan, amilyen. Mindig szerető megértéssel néz rá, akárhol is tart, mindenkinek ad esélyt! De mégsem ugrik azonnal mindenki megsegítésére, nem ment ki mindenkit azonnal abból a kátyúból, amibe beleevickélt magát. Nem old meg

mindent gyermekei helyett, mert van pedagógiai érzéke! (Mint ahogy nekünk földi szülőknek is kell, hogy legyen!)

A Fiú, aki kézzelfoghatóan mindig ott van minden szerencsétlen helyzetben. Akitől azt tanultuk, hogy ha „kényszerítenek száz lépésre, menj el kétannyira”. Aki azt is mondja: segítetek, de „menj és többet ne vétkezzél”! Ő az, aki minden esetben, mikor a földi bonyodalmak közt már nincs semmi megoldás, együtt-szenvedésével van segítségünkre és vigasztalásunkra.

A Szentlélek pedig az ihlet, a lendület, az öröm, hogy ne fáradjunk bele a jócselekedetekbe, ne égünk ki és örömmel szolgáljunk. Nehéz helyzetekben pedig mindig van valami kreatív ötlete!

Biztosan nemcsak a karitás munkában van ennek megfontolására szükségünk. Egy élet sem elég arra, hogy szeretetünk tökéletesedjen. Ha pedig sikerül előre lépünk, adjunk hálát ezért a kegyelemért!

Dr. Rendessy Annamária

GYÓGYÍTÓ EGYHÁZI ÉV Könyvajánló

Nemrég kezdődött az új egyházi év. Ennek kapcsán szeretnék egy német bencés, Anselm Grün, és egy belga bíboros érsek, Godfried Danneels egy-egy rövid, de igen érdekes könyvéről írni.

Az egyházi év liturgiája nem találomra halmozott ünnepek sorozata, hanem Jézus életének, megváltó működésének tükröje, a fogantatástól a születésen, keresztesen, nyilvános tanításon, nagyheti kereszthalálon, a húsvéti feltámadáson, majd mennybemenetelén és a Szentlélek eljövételén keresztül.

Mi az ünnep? A szürke hétköznapi sorát rendre megszakító rendkívüli eseményekre való emlékezés, ennek az eseménynek pszichodramatikus megjelenítése. Az ünnepek tagolják, évente megismétlődve, az egyébként egyhangú időnket. Az ünnepek minden vallásban kötődnek a természet változásaihoz. Ez érthető, hiszen Isten a teremtéskor nem dobta bele a világot a semmibe, hanem folyamatosan teremt, benne él, és szeretete folytán velünk is együtt él. Túlzás nélkül mondhatjuk, hogy az Isten emberré lett, hogy a teremtett, de bűnbe esett, és az Ő szeretete által megváltott ember megistenült.

Az ünnep nem egyszerűen évforduló, hanem mindig átéljük, emberi érzelmeinkkel megjelenítjük, eljátszuk a régmúlt eseményeit. Az egyházi év adventtel, az egyre erősödő sötétben való várakozással kezdődik. Ez a csend a belső megnyílás időszaka. És a téli napforduló idején berobban a világba Jézus, az emberré lett Isten. A karácsony mindannyiunk számára ujjongó öröm, ésszel fel sem tudjuk fogni, ahogy saját születésünket sem. Aztán idősödünk, keresztség, bérmálás, többnyire szenvedésekkel teli létsors, majd halál, de Jézus óta már tudjuk, hogy a halál csak kapu, amin átlépünk az új, örök, Istennel, Jézussal és a Szentlélekkel töltött kimondhatatlan, elgondolhatatlan dicső életbe. Az egész életünk egy hatalmas liturgia. De ez a liturgia nem személytelen, monoton merev, hanem érzelmekkel teli feszült drámai cselekvés. Idővel a liturgia cselekvései és szavai kissé stilizálódtak, de még ma is sok egyéni szint, cselekvést tartalmaznak (térdhajtás, kereszttetés, ének, körmenet,

gyertyaszentelés, kórusének és egyéni szemlélődés, s még sorolhatnám).

Szent Jeromos mondta, hogy Jézus az üdvözülés előtáncosa! Mi, sokszor bizony sután, utána „végigtáncoljuk” a végítéletig.

Most kezdődik a másik, talán a legnagyobb ünnepkör, a nagyböjt, a szenvedés hete, Jézus megváltó halála és feltámadása. Most is elcsöndesedünk először, de nem a várakozás miatt, hanem vétkeink súlyát érezve a bűnbánat miatt. De ez nem megy önerőből, kell hozzá az isteni kegyelem. Ezt biztos megkapjuk, de a szabad akarat miatt elutasíthatjuk. Engedni kell a Szentléleknek, hogy Jézushoz, vele együtt az Atyához vezessen. Böjt, bánat, önmegtagadás, a vétkeink okozta szenvedéseink elviselése, Jézussal együtt való hordozása és felajánlása. Nem elég a bocsánatért könyörögni. Nekünk is meg kell bocsátanunk, nemcsak szeretteinknek, hanem ellenségeinknek is. Sőt! Magunknak is. Talán ez a legnehezebb. De az Úr ebben is segít. A megbocsátás és a bocsánat elnyerése nem jelenti, hogy a múltat eltöröljük. Nem is „csak” feledjük, hanem a kegyelem segítségével megtérünk, új életet kezdünk (metanoia). Sokan Istent vádolják a szenvedésekért. Nem Isten büntet a szenvedésekkel, Ő nem ad rosszat soha, csak edz, nemesít bennünket, magához vonz, meggyógyít a bűnből. Ez nem egy pillanat, sok idő, türelem kell hozzá, igen gyakran elbukunk. De bízunk Jézusban, hiszen ezt mondja: „Én legyőztem a gonoszt! Vegyétek vállatokra naponta a keresztteteket és kövessetek. Aki értem elveszti életét, megmenti – én megmentem – azt”.

Kérem az Urat, hogy ezzel a két kis könyvvel segítsen benneteket is.

Szeretettel, Hortoványi Jenő

Anselm Grün: Gyógyító egyházi év /Bencés Kiadó, 2000. Pannonhalma, 100 oldal/
Godfried Danneels: A bocsánat /Bencés Kiadó, 2001. Pannonhalma, 57 oldal/

FELADATOM VAN A MOSTBAN

Mostanában sokszor teszem fel a kérdést, hogy mire hív az Isten. Talán fiatakként (és végig az életünkben) fontos feladatunk ezt újra és újra megkérdezni, odavinni Isten elé a döntéseinket, választásainkat. Sokféle nagy irány mozog bennem, kis és nagy választásokban kell hely-

állni nap, mint nap. Azonban úgy képzelem, hogy minden életszakaszban van egy olyan kérdésünk, egy olyan útelágazásunk, amely kiemelkedik a többi közül, amely jobban foglalkoztat bennünket. Végzős gimnazistaként ilyen volt a továbbtanulás, most ilyen az elköteleződés és az élethivatás kérdése. Annyira tudni szeretném a választ, annyira jó lenne biztosan látni a bizonytalanságban, arra vágyom, bár láthatnám, merre kell menjek.

Odaviszem a Jóisten elé mindezt. „Istenem, hívj engem, mutasd meg, merre menjek!” Nem válaszol. „Istenem, mutass nekem irányt!” Nem kapok kapaszkodókat. „Erősíts meg, hadd ismerjem fel a hivatásomat!” Nem veszem észre a jeleket.

Mindezzel párhuzamosan zajlik az élet, helyt kell állni különböző területeken, sokféle impulzus ér. És ezek a hatások valamilyen módon összegződnek bennem.

Pár hónapja egy lelkigyakorlaton közelebb kerültem hozzám az elcsendesedős imamódok, sok minden megfogott benne, de nem jutottam oda, hogy az elsajátítás útján elinduljak. Azt éreztem, hogy ez szép-szép, de nem számomra.

Visszacseppentem az életbe, és lassan múltóba is vezetett volna ez a tapasztalat, ha nem jött volna szembe

meghívások hada, amely arra buzdít, hogy most van dolgom ezzel az imaformával. Egy erről szóló podcastot kezdtem el hallgatni, prédikációkban, cikkekben szintén megszólítva éreztem magam. Felfedezni véltem egy hívást, amely nem azokra volt válasz, amelyek a legfőbb kérdéseim, hanem sokkal inkább adott egy fókuszot, hogy mi a következő lépés. Ebben a nagyöjtből szeretnék ennek nagyobb teret adni, csak csendben ott lenni az Istennel, elvárások nélkül, türelmesen, kitartóan, jelenlétben.

Ismerkedem az Istennel, a természetével, kettőnk kapcsolatával. Vannak kérdések, amire mintha nem, vagy nem most adna választ, de emberi logikával nem megoldhatóan mégis terelget, utat mutat. Talán most erre van szükségem.

„Amikor imádkoztok, ne szaporítsátok a szót, mint a pogányok! Azt hiszik ugyanis, hogy akkor nyernek meghallgatást, ha sokat beszélnek. Ne utánozzátok őket! Hiszen mennyei Atyátok tudja, mire van szükségetek, még mielőtt kérnétek őt. Ti tehát így imádkozzatok: Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltesd meg a te neved; jöjjön el a te országod; legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is. Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma; és bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek; és ne vígy minket a kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól!” (Mt 6,7–13)

NYÁRI PROGRAMAJÁNLÓ

Két nyári táborfesztivált ajánlanék a figyelmetekbe Péli-földszentkeresztben a Szalézi Ifjúsági Mozgalom szervezésében. A két külön korosztálynak szóló programon lelki, szellemi és fizikai kikapcsolódásra is lehetőség lesz; előadások, lelki programok, zenés multságok és koncertek, beszélgetések, szentmise, strand, műhelyfoglalkozások; és mindez a Gerecse szívében, távol minden utcai zajtól!

A 14 és 18 év közöttieket a Boscofeszt várja július 15-e és 19-e között, a 18 év felettieknek pedig a Stég Szalézi TóFesztivál kínál színes programlehetőségeket egy héttel később! A jelentkezés várhatóan májusban indul, érdemes résen lenni, gyorsan be szoktak telni a helyek. További kedvezményes részleteket és jelentkezési információt a szalezi-nyar.szalim.hu oldalon találtok.

Drobilich Domonkos

A kezdetek

A cserkészlet alapítója, Lord Baden-Powell (Bi-Pi) 1857. február 22-én született, Londonban. Ezt a napot világszeretettel ünneplik a cserkészek, ahogyan mi is. Gyerekkorában szerényen élt, mivel szülei hamar meghaltak. Nyulat fogott, főzött, kereste a kalandokat. Katonatiszt lett, később kiképző. Módszerei meglehetősen szokatlanok voltak: kis csoportokra osztotta csapatát, élükön egy-egy vezetővel. (Ez a mostani őrsi rendszer alapja.) Kitüntetés osztott azoknak, akik jó munkát végeztek. Győzelmeit minimális vérontás árán érte el. Indiában, Máltán, Dél-Afrikában, Írországon is szolgált. 1899-ben a búr-háborúban ő vezette a védelmet. Nehéz helyzetben volt: katonái súlyos élelmiszerhiányban szenvedtek, a lőszer, és a fegyverbíró férfi is fogytán volt. A városparancsnok nem tehetett mást, segédszolgálatra tizenéves fiúkat állított be. Nagyon megragadta a megbízott fiúk ügyessége és találmányosságai. Felfedezte az értéküket, meglátta, milyen, ha a fiataloknak célt, erkölcsi vezérfonalat, felelőssé-

get ad. Tapasztalatait könyvekben foglalta össze, amit az ifjúsággal foglalkozó vezetők nagy érdeklődéssel használtak nem csak Angliában, ezért átdolgozta a fiatalabb korosztályok számára is.

1907-ben kísérleti tábort rendezett, hogy kipróbálja saját ötleteit. 22 kamasz fiút szedett össze különböző társadalmi rétegekből. A fiúkat cserkész őrökbe szervezte. Módszere hamarosan világszeretettel elterjedt mozgalommá nőtt. Két alkalommal járt Magyarországon, 1928-ban és 1933-ban, amikor itt rendezték meg a IV. Dzsemborit (Világ Cserkésztalálkozót). Felesége, Olave, akivel egy napon van a születésnapjuk, és húga alapította meg a lánycserkészletet. Bi-Pi 1941-ben halt meg Kenyában.

Magyarországon 1912-ben alakult meg a Magyar Cserkész Szövetség. Teleki Pál, mint magyar főcserkész felismerte, hogy át kell dolgozni a cserkészpróbák rendszerét, mivel a teljes egészében az angol cserkésztől átemelt minta nem volt teljes mértékben megfelelő a hazai viszonyok között. Olyan próbarendszert készítettek a munkatársaival, amely jobban visszatükrözi a magyar ifjúság lelki szükségleteit. Ez a próbarendszer, amely a Biblián és a magyar kultúrán alapszik, olyan találó volt, hogy a magyar cserkészlet próbarendszere még a mai napig is ezen a „Teleki Hagyaték” -on alapszik.

BiPi utolsó üzenete:

Kedves cserkészek!

Ha valaha láttátok már a Peter Pan című filmet, emlékeztetek, hogyan mondta el a főkalóz búcsúbeszédét minden al-

kalommal, attól tartva, hogy amikor eljön a halál órája, nem lesz már ideje a búcsúra. Így áll a helyzet velem is, és - bár nem haldoklom - most én búcsúüzenetemet akarom elküldeni nektek.

Emlékezzetek arra, hogy ez az utolsó üzenet, amelyet tőlem valaha kaptok, véssétek hát jól emlékezetetekbe. Nagyon boldog életem volt és azt akarom, hogy a tiétek is az legyen.

Hiszem, hogy Isten azért teremtett bennünket ebbe a szép világba, hogy boldogok legyünk és élvezzük az életet.

Csakhogy a boldogság nem a gazdagságból ered, nem a sikeres karrierből és nem saját vágyaink kielégítéséből. A boldogsághoz vezető út ott kezdődik, hogy fiú korotokban egészségessé és kitartóvá fejlesszék magatokat, hogy felnőttként hasznosak lehessetek és élvezni tudjátok az életet.

A természet ismeret megmutatja számotokra, hogy mennyi teljes szépségű és különleges dologgal látta el Isten boldogításunkra a földet. Legyetek

elégedettek azzal, amit kaptatok és használjátok föl a lehető legjobban. Nézzétek a dolgok derűs oldalát, ne a borúsát.

Ám az igazi boldogságot csak a másoknak nyújtott boldogság által érhetitek el. Igyekeztek ezt a világot egy kicsit jobb állapotban magatok mögött hagyni, mint ahogy találtátok: úgy amikor eljön halálotok órája, boldogan halhattok meg abban a tudatban, hogy nem vesztegettétek el az időtöket, megtettétek, ami tőletek telt.

Legyetek készen a boldog életre és a boldog halálra! Ragaszkodjatok mindig a fogadalmatokhoz akkor is, ha már nem vagytok gyerekek! Isten segítsen ebben benneteket!

Barátotok: Robert Baden-Powell

Tudod-e ki a cserkészek védőszentje?

Hadi Luca Mária

TAVASZI FÉLÉVES PROGRAMJAINK

- 03. 30. Szentsír őrzés
- 04. 06. Kiscserkész nap
- 04. 27. Csapatos program
- 05. 20. Csapatos majális
- 06. 04. Trianoni megemlékezés
- 06. 08. Próbázás 4–5. és 8. osztályosok
- 07. 01–04. Előttábor 14 évesnél idősebbeknek
- 07. 05–14. Cserkészttábor 5. osztályosoktól
- 07. 09–14. Cserkészttábor 4. osztályosoktól
- 07. 25–29. Nyúttábor 3–5. osztályosoknak

„Most dicsőül meg az Emberfia, s az Isten is megdicsőül benne”

(Jn 13,41)

A KOVÁSZTALAN KENYÉR ÜNNEPÉNEK ELSŐ NAPJÁN...

JÉZUS MEGMOSTA
TANÍTVÁNYAINAK
A LÁBÁT.

ATYÁM, HA LEHETSÉGES,
KERÜLJÖN EL EZ A KEHELY,

DE NE ÚGY LEGYEN,
AHOGY ÉN AKAROM,
HANEM AHOGYAN TE!

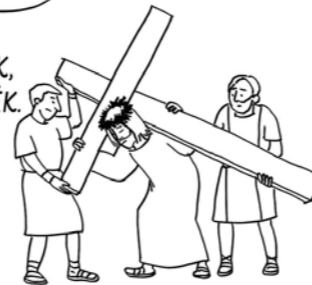
VEGYÉTEK ÉS EGYÉTEK,
EZ AZ ÉN TESTEM!

ENNEK
AZ IGAZ EMBERNEK
VÉRE ONTÁSÁBAN
ÉN ÁRTATLAN
VAGYOK

KERESZTRE VELE!

...AZTÁN ELVEZETTÉK,
HOGY KERESZTRE FESZÍTSÉK.

BETELJESEDETT!

PILÁTUS ELŐTT...

ATYÁM, BOCSÁSS MEG NEKIK,
HISZ NEM TUDJÁK,
MIT TESZNEK

ATYÁM,
KEZEDBE AJÁNLOM
LELKEMET.

A SÍR
BEJÁRATÁHOZ
NAGY KÖVET
HENGERÍTETTEK

JÖTT EGY ELŐKELŐ TANÁCSOS, AZ ARIMATEÁBÓL VALÓ JÓZSEF,
AKI MAGA IS VÁRTA AZ ISTEN ORSZÁGÁT.
BÁTRAN BEMENT PILÁTUSHOZ, ÉS ELKÉRTE JÉZUS HOLTTESTÉT.

NINCS ITT. FELTÁMADT!

VASÁRNAP HAJNALBAN...

ASSZONY, MIÉRT SÍRSZ?

MESTER!

KIT KERESSEL?

NE FÉLJETEK!

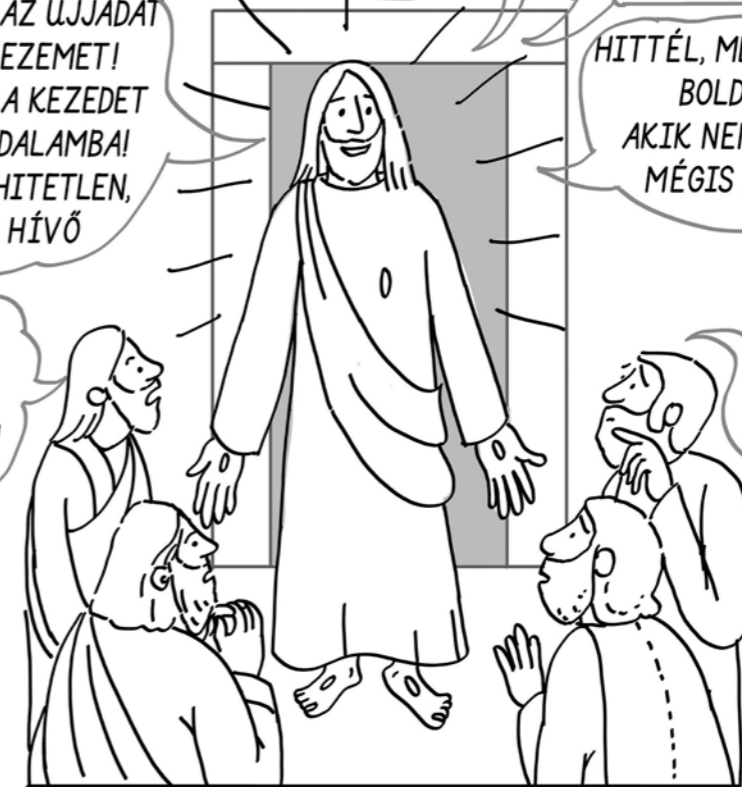
MENJETEK EL AZ EGÉSZ VILÁGRA,
ÉS HIRDESSÉTEK
AZ EVANGÉLIUMOT

BÉKESSÉG NEKTEK!

NYÚJTSD IDE AZ UJJADAT
ÉS NÉZD KEZEMET!
NYÚJTSD KI A KEZEDET
ÉS TEDD OLDALAMBAI!
S NE LÉGY HITETLEN,
HANEM HÍVŐ

HITTÉL, MERT LÁTTÁL.
BOLDOGOK,
AKIK NEM LÁTNAK,
MÉGIS HISZNEK.

ÉN URAM
ÉS
ISTENEM!

LÁTTUK
AZ URAT!

AMIKOR BEESTELEDT, MÉG A HÉT ELSŐ NAPJÁN
MEGJELENT JÉZUS A TANÍTVÁNYOKNAK, OTT, AHOL EGYÜTT VOLTAK...

Jézus szenvedése, kereszthalála és feltámadása a halálból utat nyitott számunkra a Mennyszigetbe. Erre emlékezünk a nagyhéten és ezt ünnepeljük húsvétkor. Ha te is át szeretnéd élni és jobban megérteni Jézus mindent felülmúló, önfeláldozó szeretetét, SZÍNEZD KI - akár a nagyhét napjain - az éppen aktuális történéseket! Közben énekelheted magadban: Köszönöm Jézus, köszönöm Jézus, köszönöm Uram, hogy szeretsz engem!

Hadiné Turcsik Kinga

KRÓNIKA

December 24. Pásztorjáték – Felejthetetlen pásztorjátékkal ajándékozták meg a plébániánk fiataljai és a hittanos gyermekek plébániaközösségünket. Megismertük a három királyt, akik egymás mellé állva jutottak el a Kisjézushoz, és útközben maguk is egészen átfurmálódtak.

December 30. Előszilveszter – Fiataljaink – a kisifi és a nagyifi – közösen búcsúztatták az évet a közösségi házban. Vidám hangulatban, játékokkal, vetélkedővel, táncjal töltöttük az estét, és a templomban hálát adtunk az elmúlt év minden áldásáért, öröméért.

Január 13-án rorátás jutalomkirándulóra mentünk a hittanos gyermekekkel és az ifisekkel mintegy 45-en, akik legalább 6 alkalommal vettek részt adventben a roráté szentmiséken. Budapesten a Normafánál szánkóztunk,

gyönyörű napsütéses időnk volt. Ebéridőben meglepetés forró csokit kaptak a gyerekek. Délután az Erzsébet-kilátóhoz sétáltunk. Szép napot töltöttünk együtt.

Január 14-én délután 3. ima-katekézis alkalmunk volt a közösségi házban.

Január 21-én karitászcsoporthoz tagjai fogadalmat tettek, hogy ebben az évben is segítik rászoruló testvéreinket. Hálásan köszönjük szolgálatukat!

Február 5-10-ig a Házasság hetét ünnepeltük egyház-közösségünkben. (A házaspárok közös imádságon vettek részt. Február 7-én Dr. Janka Ferenc és felesége előadását hallgathattuk meg, szombaton házassági fogadalmunkat újítottuk meg. Este pedig az ünnepélyes gyertyafényes vacsorán vehettünk részt).

Február 10-én kisgyermekes, alsós farsang volt a közösségi házban. A délután jelmezbemutatóval, táncjal, játékkal és a minifiszek vetélkedőjével telt. Vidám délutánt töltöttünk együtt.

Február 15-től, csütörtök esténként nagyböjti lelkigyakorlaton vehetünk részt az esti szentmise után.

Trieb Mariann

BÖJTI IDŐ

Vajon a böjti idő csak olyan, mint egy rövid kurzus? A 40 napos felkészülés után „letesszük a vizsgát”, „megkapjuk az érdemjegyet”, és ugyanúgy megyünk tovább? ... A választ persze tudjuk a kisarkított kérdésekre: hitünk szerint minden böjttel közelebb kerülünk az Atyához. De mi történik két böjti időszak között? Valóban közelebb kerültünk-e? És egymáshoz? Észrevesszük-e utána is, hogy keresztény felelősségünk nem ér véget a templom küszöbénél, hanem az talán a küszöbön túl váltható leginkább cselekvő valósággá? Ferenc pápa azt írta nagyböjti üzenetében: „Ahhoz, hogy nagyböjtünk konkrétá váljon, először is az kell, hogy akarjuk látni a valóságot.” A valóság pedig túlmutat a liturgia megszokott elemein, mondhatnánk, a templomon túl kezdődik. Ugyanakkor imáink, szentáldozásaink tápláló ereje kötik össze a liturgia

keretébe foglalt templomi töltekezésünket világi napjaink teendőivel, gondjaival, örömeivel. És a templom küszöbén túl oly sokszor nem harmónia fogad: az emberi viszálykodás, egymással és környezetünkkel történő önhitt, vagy olykor arrogáns tetteink egy tőről fakadnak. Nem Jézus van a középpontban, hanem én...

Amikor teremtésvédelemről beszélünk, akkor is az a végső cél, hogy Jézus visszakерüljön a középpontba. S ha ez sikerül, úgy minden teremtményhez szeretettel és tisztelettel közelítünk. Mert él. És az Isten által szeretett. S e kettő már elég indok arra, hogy ne gázoljunk át rajta.

A mögöttünk lévő időszak egy olyan teremtésvédelmi eseményéről számolunk most be, amely erre a tágan értelmezett szeretettségre fókuszált.

Halupka Gábor

Csupa jó hír

Sokfélék vagyunk, ezért mindnyájunknak más megközelítés adhat motivációt. A klímaváltozás kapcsán többnyire azok a hírek jutnak el hozzánk, amelyek arról szólnak, hogy a baj nagyobb, mint eddig hittük, és ha már tegnap elkezdtünk volna cselekedni, valójában az is késő lenne. Magamból kiindulva én abszolút megértem, ha az ilyen információk valakiből szorongást, vagy azt elkerülvén inkább a téma ignorálását váltják ki, hiszen ki fektetne energiát olyasmibe, aminek úgy tűnik, soha nem lesz eredménye.

Viszont a minap részt vettem a Naphimnusz Műhely februári alkalmán, ahol Nemes Csaba, meteorológus, klímaváltozási, környezetvédelmi és fenntarthatósági szakértő, egy izzig-vérig tudományos szakember tartott előadást. Sok mindenről volt szó, többek között olyan kérdésekről is, amelyekben a mai napig nincs konszenzus a tudósok között. Viszont amit mindenképpen magammal akartam hozni, az néhány statisztikai adat, amelyek okot adhatnak némi optimizmusra. Bevallom, erre most személyesen nekem is nagy szükségem volt.

Ilyen például az a tény, hogy 2012 óta a világ fejlett országaiban az egy főre jutó szén-dioxid kibocsátás mértéke annak ellenére csökkent, hogy a lakosság száma is csökkenő tendenciát mutat. Túl vagyunk az erdőirtás „csúcán”,

ma már kevesebb fát termelünk ki évente, mint mondjuk 5 évvel ezelőtt. A Covid járvány idején bekövetkező bezárkózás alatt számos régió kezdett újra benépesülni veszélyeztetett állatfajokkal, és úgy tűnik, ez a tendencia a világ „újraindulását” követően is folytatódik egyelőre. Azt csak én teszem hozzá, hogy javult a Duna vízének minősége is, amelynek egyik fontos indikátora, hogy városunkban bő négy évtized után ismét megtapasztalhattuk a dunavirág rajzását az elmúlt években. Záródik az ózonlyuk, emiatt 15-20 év múlva akár búcsút is inthetünk a 30 és az annál magasabb faktorra rendelkező napvédő krémeknek is. Végül, de nem utolsó sorban, a megújuló energia piaca egyre inkább versenyképessé válik a fosszilis energiahordozókkal szemben.

Csupa jó hír, igaz? Természetesen mindegyikre jut száz másik rossz is, de szerintem itt is érvényes a hitünk egyik legalapvetőbb kérdése, hogy mire figyelünk, ki felé fordítjuk a tekintetünket. Mondhatjuk, hogy bele se kezdünk, vagy feladhatjuk, ha már egyszer elkezdtük, mint ahogy az Nemes Csaba szerint időnként minden környezet-, ill. teremtésvédővel megessük. Vagy tekinthetünk apró reménysugárként is erre a fenti listára, és dönthetünk úgy, hogy mi is igyekezzünk megtenni a magunk kis apró lépéseit, hogy ez a felsorolás évről évre bővülhessen, mert nélkülünk nem fog.

Láng András

TEREMTÉSVEDELMI TIPP

- Lassan, de beindul az új hulladékviszagyűjtési rendszer. Érdemes ismerkedni a lehetőségekkel, itt: <https://mohu.hu/visszavaltasi-rendszer/fogyasztói-visszavaltas>, és itt: <https://mohu.hu/terkep-es-kereso>
- Hazánk nagy áldása, hogy minden településen iható a csapvíz. Nagymaroson sincs ez másként: a Duna hordalékán átszűrődő vizet – az áradások kivételével

– csak vastalanítani kell, mert a sok százezer év alatt lerakódott, több méter vastag kavicsos-homokos üledékek kivételesen jól kiszűrik a folyó lebegő anyagát. Fedezzük fel újra a csapvizet, és engedjük el a „végtelen” mennyiségű pillepalack-hulladékot termelő ásványvizet! Legyen menő ismét egy kancsó friss csapvizet tenni a vasárnapi, vagy ünnepi ebéd asztalára!

Halupka Gábor

EGYHÁZMEGYEI TEREMTÉSVÉDELMI KONFERENCIA

2024. február 9-én került sor az Első Egyházmegyei Teremtésvédelmi Konferenciára. Az eseménynek a Váci Püspökség adott otthont, Ferencz Zoltán állandó diakónus, teremtésvédelmi referens szervezésében. A szép számú érdeklődő először Tahyné Dr. Kovács Ágnes, a Pázmány Péter Katolikus Teremtésvédelmi Kutatóintézet tudományos főmunkatársa tartott tanulságos előadást, „Teremtésvédelem a Katolikus Egyház társadalmi tanításában és a környezet védelmének jogi szabályozása - kapcsolódási pontok, visszhangok” címmel. Ezt követően Beer Miklós emeritus püspök úr gondolatait hallgathatta meg a közönség, majd szünet után az eddigi gyakorlati tapasztalatok kerültek terítékre, benne Tibor atya előadá-

sával, továbbá egy rövid beszámolóval a Nagymarosi Teremtésvédelmi Kör eddigi munkájáról. Emellett Tornay Gábor, hitoktatási igazgató „A teremtésvédelem helye a hitoktatásban” címmel tartott gondolatébresztő előadást, továbbá Kovács Gábor, a Váci Egyházmegyei Karitászigazgatója „Teremtésvédelmi szempontok a Karitásztévékenységében” címmel tett tanúságot. Végül Ferencz Zoltán számolt be az egyházmegyei teremtésvédelmi tervekről.

A fórum hiánypótló volt a maga nemében, így reméljük, hogy ezt további találkozók, konferenciák követik majd.

Halupka Gábor

A csend ölel át és a szeretet

Február 21-én kísértük utolsó útjára Dániel Mónika testvérünket.

1972-ben született, középső gyermekként, édesanyját kisgyermekkorában, 8 évesen veszítette el. Édesapjuk egyedül nevelte fel őket, nagy szeretetben és mély vallásos légkörben, igyekezett számukra mindent megadni. Kamasz és fiatal éveiben a plébánia ifi hittancsoportja meghatározó volt az életében, mind a hit megtartása, mind a baráti kapcsolatok kialakítása terén. A betegség korán kopogtatott. Az első jelek tizenöt éve jelentkeztek. Folyamatos küzdelem volt, tudatosan, hittel küzdött a betegségével. Megfogadta, hogy felneveli gyermekét - ez a hivatása. Nemes gondolata teljesedett. Úgy távozott el, hogy gyermeke mesterdiplomával, közel a családalapításhoz - teljesítette küldetését.

Az elmúlt karácsony után a betegsége újra felerő-

sődött. Közel egy hónapon keresztül a családi háznál, övéivel együtt készült a nagy útra, férje ápolta.

Jézus Krisztus volt életének középpontja. A napi igékből, az Eukarisztiából az utolsó napokig táplálkozott. Az utolsó hetekben az Oltáriszentség folyamatosan ott volt a lakásukban. Szentmise is volt betegágyánál. Mindenben a gondviselést látta. Végtelenül hitt Isten szeretetében, és azt tovább sugározta. A betegek szentségében többször is erőt kapott a nagy útra. Az utolsó időben már nem tudott táplálkozni. A szentostyából csak egy kis darabot tudott magához venni. Amikor az utolsó kis ostyadarabot is magához vette, - másnap elköltözött közülünk. Betelt az idő. A menyeyei születésnapja február 9., igazi ünnep volt.

Csáki Tibor atya

A mozaik kész. / Földi kenyér képez égi képet. / Az ostya újra kerek. / A Teremtő nézi, szereti a Szépet.

PROGRAMJAINK

Március 17. vasárnap 15.00–17.00: Bőjte Csaba testvér a vendégünk

Március 21. csütörtök 19.00: A nagyböjti lelkigyakorlat 6. alkalma - MÉGIS ÖRÖM

Március 24. Virágvasárnap: passió

Március 28–31., szent három nap:

Nagycsütörtök: Lamentáció, 10.00: krizmaszentelés Vácon, 14.00-tól: gyerek keresztút, mise után 19.30-kor keresztút a Duna-parton, majd virrasztás a templomban

Nagypéntek: Lamentáció, 15.00: keresztút a kálvárián, passió

Nagyszombat: Lamentáció, csendes szentsírlátogatás, feltámadási körmenet, szeretetvendégség

Húsvétvasárnap: hajnal 5.00 óra: Öröm útja

Április 1. Húsvéthétfő este: Fiataloknak locsolóbál

Április 21. vasárnap 10.30: Szeretetvendégség, 16.30: Katekézis

Április 27. szombat: Férfi közösségek találkozója

Május 1. Gyalogos zarándoklat Szobról Márianosztrára

Május 12. Elsőáldozás

Május 18. 17.00: Zebegény Újvölgy, Lélekvarás

Május 19. Pünkösd, kovászos kenyérral szeretetvendégség

Május 20. Pünkösdhétfő, egyházközségi lelki nap a cserkészekkel közösen

Május 25. Ifjúsági találkozó

Június 24–28. Dömösi hittanos tábor

Július 1–4. Napközis tábor

Július 6. Lelkigyakorlatos zarándoklat Bakonybél, Zirc

Augusztus 1–5. Családos tábor

TANÚSÁG

A nagymarosi Szent Márton Plébánia lapja

KIADJA: Szent Márton Katolikus Plébánia – Nagymaros, Szent Imre tér 2.

MEGJELENIK: negyedévente

FELELŐS KIADÓ: Dr. Csáki Tibor plébános

SZERKESZTŐ: Zoller Andrea

ROVATVEZETŐK: Hadi Kornélia, Hadiné Turcsik Kinga, Trieb Mariann, Drobilich Domonkos, Halupka Gábor, Hortoványi Jenő

KORREKTÚRA: Kosztráné Zoller Judit, Telegdi Ármin

ELÉRHETŐSÉG: tanusag.szerkesztoseg@gmail.com

GRAFIKA, TÖRDELÉS: Scheffer Miklós

NYOMDA: Multiszolg Bt., Vác

PÉLDÁNYSZÁM: 300

NYOMDAKÖLTSÉG: A folyóirat nyomdai költsége 305 Ft/db. Ön ingyenesen juthat hozzá. Amennyiben támogatni kívánja a folyóirat megjelenését, azt a plébánia bankszámlaszámára (RÓMAI KATOLIKUS PLÉBÁNIA, 11742094-20157874) történő átutalással megteheti, jelezve a megjegyzés rovatban, hogy TANÚSÁG, vagy hozzájárulását bedobhatja a templomban elhelyezett perselybe.

Weöres Sándor

HAJNALI ÁHITAT

Szűz rózsákkal kél a hajnal...
égő szívvel, dalos ajkkal
üdvözöllek, Alkotóm!
Mint az anyjából a gyermek,
im a dolgok is kikelnek
durva, mély árny-burkaikból,
hogy színnel köszöntsenek.

Égi Hűség! Gyönyörűség!
Te legtisztább Célszerűség!
Te egyetlen Bizonyos!
Nem szerencsét s üdvösséget
kérek Tőled: Bölcsességed
tudja, mért teremtett és ha
tűzre vetsz is, áldalak.

Fönntartóm, add, hogy ne kelljen
elrúgnom, mi aljas bennem,
magamat csonkítanom:
virradatnak ékessége,
megbontatlan teljessége,
oldd föl bennem éjszakámnak
áldatlan salakjait.

Piros ajkkal, énekekkel,
szép orcával jó a reggel.
Szentlélek, köszöntelek!
Hadd legyek Kezedbe csésze,
melynek kemény, tiszta széle
visszfénnyel köszönti reggel
ős-szülőjét, a Napot.